

Ročník 1990

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 96

Rozeslána dne 29. prosince 1990

Cena Kčs 4,50

OBSAH:

577. Nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky o finančním hospodaření státních podniků
578. Nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky o úpravě osobních požitků poskytovaných duchovním církví a náboženských společnostmi
579. Nařízení vlády České republiky o úlevách na domovní dani
580. Vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České republiky a ministerstva financí Slovenské republiky, kterou se provádí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách
581. Oznámení federálního ministerstva financí o vydání výnosu, kterým se zrušují některé právní předpisy z oblasti finanční kontroly
582. Oznámení federálního ministerstva hospodářství o vydání výnosu, kterým se vydávají pravidla pro provoz plynárenských zařízení

577

NAŘÍZENÍ VLÁDY
České a Slovenské Federativní Republiky
ze dne 17. prosince 1990
o finančním hospodaření státních podniků

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky nařizuje podle § 36 zákona č. 111/1990 Sb., o státním podniku:

ČÁST PRVNÍ
FINANČNÍ HOSPODAŘENÍ
STÁTNÍHO PODNIKU

§ 1

Vlastní finanční zdroje státního podniku

Vlastními finančními zdroji státního podniku (dále jen „podnik“) jsou

- a) kmenové jmění a rezervní fond,
- b) zisk vytvořený z veškeré činnosti podniku, zjištěný v účetnictví (dále jen „zisk“) a fondy podniku k financování jeho potřeb, vytvářené ze zisku.

§ 2

Kmenové jmění

(1) Kmenové jmění jako dlouhodobý vlastní finanční zdroj krytí majetku podniku se vytvoří ze zůstatku fondu základních prostředků a investic, obrátového fondu a fondu cenných papírů [§ 10 odst. 2 písm. a)] a dále se upraví o převod zůstatku fondu rozvoje podle § 10 odst. 2 písm. b) a sníží popřípadě podle § 10 odst. 3 písm. b) a § 11 odst. 2.

(2) Kmenové jmění ke konci roku lze zvýšit podle § 3 odst. 3 nebo se snižuje podle § 3 odst. 4.

§ 3

Rezervní fond

(1) Rezervní fond vytváří podnik přidělem ze zisku (akumulací zisku), jako dlouhodobý vlastní finanční zdroj ke krytí ztrát nebo překročení rozdělení zisku (dále jen „výkyvy ve finančním hospodaření“),

ke krytí přírůstků majetku nekrytého cizími dlouhodobými zdroji nebo při snižování účasti cizích dlouhodobých zdrojů.

(2) Minimální roční přiděl zisku do rezervního fondu až do doby dosažení minimálního zůstatku tohoto fondu činí pět procent ze zisku po jeho použití podle § 4 písm. a) (dále jen „použitelný zisk“). Minimální zůstatek rezervního fondu je deset procent kmenového jmění podniku.

(3) Zůstatek rezervního fondu, který koncem roku převyšuje stanovený zůstatek podle odstavce 2, může podnik použít ke zvýšení kmenového jmění.

(4) Pokud objem výkyvů ve finančním hospodaření podniku koncem roku překročí zůstatek rezervního fondu a tyto výkyvy ve finančním hospodaření nejsou kryty konsolidačním úvěrem nebo dočasnou finanční výpomocí z příslušného rozpočtu, snižuje se o toto překročení kmenové jmění.

§ 4

Zisk

Podnik používá zisk

- a) k úhradě odvodů ze zisku a daní, regulačních a cenových odvodů hrazených ze zisku,¹⁾ k úhradám daní placených v cizině, popřípadě k úhradě příspěvky k pojistnému podle zvláštních předpisů,²⁾
- b) k přidělům do rezervního fondu, do fondu kulturních a sociálních potřeb, do fondů vytvářených podle § 5 odst. 2 a k úhradám výdajů podle rozhodnutí podniku, které nelze z důvodů odvodových (daňových) zahrnovat do nákladů (dále jen „ostatní použití zisku“),
- c) k převodům nerozděleného zisku do dalšího roku.

¹⁾ Zákon č. 156/1989 Sb., o odvodech do státního rozpočtu.

²⁾ Vyhláška předsedy vlády č. 91/1958 Sb., kterou se uveřejňuje opatření ÚRO o organizaci a provádění nemocenského pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů.

§ 5

Fondy podniků

(1) Podnik zřizuje

- a) rezervní fond,
- b) fond kulturních a sociálních potřeb.

(2) Podnik může zřizovat další fondy vytvářené pouze přídělem z použitelného zisku po použití podle § 3 odst. 2, a to fond odměn a další fondy podle svého uvážení.

(3) Peněžní prostředky může podnik ukládat na jednom nebo více vkladových účtech.

(4) Zdroje jednotlivých fondů uváděných v odstavci 2 jsou vzájemně převoditelné. Podnik může zdroje těchto fondů použít též k doplnění přídělů do rezervního fondu podle § 3 odst. 2 a k doplnění zisku pro jeho rozdělení.

(5) Podnik nesmí hradit výdaje z fondů uvedených v odstavci 1 písm. b) a v odstavci 2 nad objem v nich vytvořených zdrojů.

§ 6

Fond kulturních a sociálních potřeb

(1) Fond kulturních a sociálních potřeb vytváří a používá podnik podle zvláštního předpisu,³⁾ kterým se také stanoví minimální výše přídělů ze zisku do tohoto fondu.

(2) Minimální povinný příděl do fondu je zaručen z příslušného rozpočtu, pokud použitelný zisk po přídělu do rezervního fondu podle § 3 odst. 2 nepostačí k tomuto přídělu, a to v případech, kdy takový nedostatek zisku

- a) nevznikl z důvodu přídelů ze zisku do fondů zřizovaných podle § 5 odst. 2 nebo z ostatního použití zisku podle § 4 písm. b),
- b) není kryt zůstatkem rezervního fondu nebo zůstatky fondů zřizovaných podle § 5 odst. 2, popřípadě konsolidačním úvěrem nebo dočasnou finanční výpomocí z příslušného rozpočtu.

§ 7

Fond odměn

Fond odměn může podnik vytvářet přídělem

ze zisku podle § 5 odst. 2. Pokud podnik tento fond nebude vytvářet, je povinen mzdové výdaje, které nelze podle zvláštních předpisů pro usměrňování mzdových prostředků zahrnovat do nákladů, financovat jako ostatní použití zisku.

§ 8

Další fondy podniků

Další fondy může podnik vytvářet výhradně přídělem ze zisku podle § 5 odst. 2 a používat je podle svého uvážení.

§ 9

Sankce

(1) Podnik je povinen zaplatit penále do příslušného státního rozpočtu, pokud nedodrží výši minimálního ročního přídělů do rezervního fondu podle § 3 odst. 2 nebo sníží kmenové jmění podle § 3 odst. 4, a to z důvodu použití zisku k přídelům do fondů podle § 5 odst. 2 nebo ostatního použití zisku.

(2) Penále činí jedno procento z částky, o kterou podnik nedodrží výši minimálního ročního přídělů do rezervního fondu nebo o kterou sníží kmenové jmění podle odstavce 1.

(3) Při stanovení penále a jeho placení se postupuje obdobně podle zvláštního předpisu.⁴⁾

(4) Úlevy na penále podle odstavce 2 může v odůvodněných případech povolit federální ministerstvo financí podnikům v působnosti federálních ústředních orgánů a příslušné ministerstvo financí republiky podnikům v působnosti republik.

§ 10

Převod zůstatků fondů

(1) Podnik převede zůstatky účelových fondů, jejichž zdrojem byly plně nebo částečně jiné zdroje než zisk, k 31. prosinci 1990 do rezerv, pokud předpisy pro účetnictví umožňují financovat výdaje z nákladů s jejich časovým rozlišováním; zůstatky účelových fondů nepřevedených do rezerv převede podnik do mimořádných výnosů.

(2) Podnik zruší dále uvedené fondy tak, že

- a) zůstatky fondu základních prostředků a investic,

³⁾ Vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí, cen a mezd České socialistické republiky a ministerstva financí, cen a mezd Slovenské socialistické republiky č. 210/1989 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb.

⁴⁾ § 19 odst. 3 zákona č. 156/1989 Sb.

obratového fondu a fondu cenných papírů převede do kmenového jmění,

- b) zůstatek fondu rozvoje převede do kmenového jmění; přitom však podnik, který vytvářel tento fond i k financování výdajů na rozvoj vědy a techniky, může část tohoto fondu převést do rezervy k financování neinvestičních výdajů na rozvoj vědy a techniky. Jestliže podnik vyčerpal fond rozvoje nad objem jeho vytvořených zdrojů a takové čerpání je kryto bankovním úvěrem, převede zůstatek fondu do nákladů příštích období; pokud takové čerpání není kryto bankovním úvěrem, zruší zůstatek fondu rozvoje převodem do kmenového jmění (sníží kmenové jmění).

(3) Podnik použije zůstatky dále uvedených fondů tak, že

- a) zůstatek fondu kulturních a sociálních potřeb převede k dalšímu používání tohoto fondu k financování výdajů z něho hrazených,³⁾
- b) zůstatek fondu odměn může převést k dalšímu používání tohoto fondu k financování výdajů, které nelze podle zvláštního předpisu k usměrňování mzdových prostředků zahrnovat do nákladů; pokud se podnik rozhodne financovat tyto výdaje jako ostatní použití zisku, převede zůstatek fondu do nerozděleného zisku. Jestliže podnik vyčerpá fond odměn nad jeho vytvořené zdroje a toto překročení nemůže vypořádat s rezervním fondem nebo toto překročení není kryto konsolidačním úvěrem, popřípadě dočasnou finanční výpomocí z příslušného rozpočtu, zruší podnik zůstatek fondu převodem do kmenového jmění (sníží kmenové jmění),
- c) zůstatky dalších fondů vytvářených podle § 5 odst. 2 může podnik převést k dalšímu používání těchto fondů nebo do nerozděleného zisku, pokud se rozhodne financovat výdaje z nich hrazené jako ostatní použití zisku; při výkyvech ve finančním hospodaření ke konci roku 1990 nekrytých zdroji uvedenými v poslední větě § 10 odst. 3 písm. b) použije zůstatky těchto fondů k vypořádání výkyvů ve finančním hospodaření,
- d) zůstatek rezervního fondu převede k dalšímu používání tohoto fondu jako dlouhodobého vlastního finančního zdroje podle § 3 odst. 1; před tímto převodem však se zůstatkem rezervního fondu vypořádá čerpání fondu odměn nad jeho vytvořené zdroje ve smyslu ustanovení § 10 odst. 3 písm. b), popřípadě výkyvy ve finančním hospodaření ke konci roku 1990 podle § 11 odst. 1.

§ 11

Výkyvy ve finančním hospodaření ke konci roku 1990

(1) Výkyvy ve finančním hospodaření ke konci roku 1990 (z minulých let i běžného roku) vypořádá podnik nejpozději k 1. lednu 1991; pokud k jejich vypořádání nepostačí nerozdělený zisk z hospodaření běžného roku nebo minulých let nebo zůstatky fondů podle § 10 odst. 3 písm. c), vypořádá je podnik se zůstatkem rezervního fondu.

(2) Pokud k vypořádání výkyvů ve finančním hospodaření nepostačí zdroje uvedené v odstavci 1 a tyto výkyvy nejsou kryty ani konsolidačním úvěrem nebo dočasnou finanční výpomocí z příslušného rozpočtu, převede podnik nevypořádanou a nekrytou částku výkyvů ve finančním hospodaření do kmenového jmění (sníží kmenové jmění).

§ 12

Zvláštní ustanovení

U podniků s počtem do 100 pracovníků je ziskem rozdíl mezi peněžními příjmy a peněžními výdaji, snížený o odpisy základních prostředků. Přitom do peněžních příjmů a peněžních výdajů se pro tyto účely nezahrnují příjmy a výdaje fondů uvedených v § 6 až 8 a peněžní výdaje hrazené jako ostatní použití zisku. Zakladatel však může stanovit, že tyto podniky budou při svém finančním hospodaření postupovat podle § 1 až 11.

ČÁST DRUHÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Přechodná ustanovení

§ 13

Všechny ústřední orgány, které zřizovaly resortní fondy, tyto fondy zruší převodem jejich zůstatků do příslušného státního rozpočtu, popřípadě do nově zřízených státních fondů se souhlasem vlády České a Slovenské Federativní Republiky, popřípadě vlády České republiky nebo vlády Slovenské republiky v rámci vypořádání finančních vztahů ústředních orgánů ke státním rozpočtům za rok 1990.

§ 14

(1) Podniky zahraničního obchodu⁵⁾ budou dále postupovat podle § 1 až 11 a § 16 tohoto nařízení.

⁵⁾ Zákon č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění zákona č. 102/1988 Sb., a zákona č. 113/1990 Sb.

(2) Akciové společnosti pro zahraniční obchod založené podle zvláštního předpisu⁶⁾ a sdružení pro zahraniční obchod,⁷⁾ které při svém finančním hospodaření dosud postupují podle nařízení vlády č. 208/1989 Sb., o finančním hospodaření státních podniků a některých dalších socialistických organizací, použijí § 10 a 11 tohoto nařízení.

(3) Akciové společnosti pro zahraniční obchod zvýší o kmenové jmění vytvořené podle § 10 a 11 základní kapitál.

(4) Sdružení pro zahraniční obchod zvýší o kmenové jmění vytvořené podle § 10 a 11 statutární fond.

§ 15

Podniky a další organizace uvedené v § 14 provedou před postupem stanoveným v § 10 a 11 tohoto nařízení finanční vypořádání roku 1990 podle nařízení vlády č. 208/1989 Sb. a č. 127/1988 Sb.; přitom se nepoužije § 13 odst. 5 nařízení vlády č. 208/1989 Sb., o doplňování obrátového fondu koncem roku.

§ 16

(1) Pokud dojde ke zrušení podniku a vložení jeho jmění do akciové společnosti, popřípadě bude uplatněna jiná forma podnikání, sestaví podnik účetní rozvahu k poslednímu dni předcházejícího měsíce a provede úpravu zdrojů v potřebném rozsahu podle § 10 a 11.

(2) Podnik s větším počtem než 100 pracovníků, nejvýše však do 200 pracovníků, kterému byla povolena příslušným ministerstvem financí výjimka z § 18 nařízení vlády č. 208/1989 Sb., může až do doby uvedené v odstavci 1 postupovat při svém finančním hospodaření podle § 12 tohoto nařízení.

Závěrečná ustanovení

§ 17

Na podniky, které při svém finančním hospodaření dosud postupují podle nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 127/1988 Sb., o finančním hospodaření státních podniků, jednotlivých zemědělských družstev a společných podniků zemědělsko-potravinářského komplexu, se dnem 1. ledna 1991 nevztahuje nařízení vlády č. 127/1988 Sb.

§ 18

Zrušuje se nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 208/1989 Sb., o finančním hospodaření státních podniků a některých dalších socialistických organizací.

§ 19

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1991.

Čalfa v. r.

⁶⁾ Zákon č. 243/1949 Sb., o akciových společnostech.

⁷⁾ Zákoník mezinárodního obchodu č. 101/1963 Sb.

578

NAŘÍZENÍ VLÁDY

České a Slovenské Federativní Republiky

ze dne 20. prosince 1990

o úpravě osobních požitků poskytovaných duchovním církví
a náboženských společností

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky nařizuje podle § 3 odst. 2 zákona č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem:

§ 1

Základní plat

(1) Základní plat duchovních církví a náboženských společností (dále jen „duchovní“) činí měsíčně při započítatelné době duchovenské činnosti:

platový stupeň	délka duchovenské činnosti	stupnice A Kčs/měs.	stupnice B Kčs/měs.
1	kratší než 3 roky	2 000	1 800
2	od 3 do 6 let	2 150	1 950
3	od 6 do 9 let	2 300	2 050
4	od 9 do 12 let	2 450	2 200
5	od 12 do 15 let	2 600	2 350
6	od 15 do 18 let	2 750	2 500
7	od 18 do 21 let	2 900	2 600
8	od 21 do 24 let	3 050	2 750
9	od 24 do 27 let	3 200	2 900
10	od 27 do 30 let	3 350	3 000
11	delší než 30 let	3 500	3 150

(2) Stupnice A platí pro duchovní s vysokoškolským vzděláním pro výkon duchovenské činnosti. Stupnice B platí pro duchovní s jiným než vysokoškolským vzděláním. Počínaje platovým stupněm 4 může příslušná církev nebo náboženská společnost (dále jen „církev“) nesplnění vysokoškolského vzdělání promítnout a uplatnit stupnici A.

(3) K ocenění vysoké kvality výkonu duchovenské činnosti může příslušná církev zvýšit základní plat stanovený pro příslušný platový stupeň až o 20 %.

(4) Zápočet doby duchovenské činnosti stanoví příslušná církev. Při stanovení doby duchovenské činnosti může příslušná církev započítat i dobu před výkonem duchovenské činnosti v rozsahu, v jakém jsou získané znalosti a zkušenosti použitelné pro výkon této činnosti. Dále může příslušná církev započítat i do-

bu, po kterou byl duchovní ve výkonu trestu odnětí svobody z důvodu svého náboženského přesvědčení, popřípadě dobu, po kterou nemohl z tohoto důvodu vykonávat duchovenskou činnost.

(5) Základní plat ve vyšším platovém stupni náleží duchovnímu počínaje prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dosažení doby duchovenské činnosti uvedené v odstavci 1; je-li tímto dnem první den kalendářního měsíce, náleží základní plat ve vyšším platovém stupni od tohoto dne.

§ 2

Hodnostní přídavek

(1) Duchovnímu přísluší hodnostní přídavek podle jeho zařazení do stupnic stanovených v příloze tohoto nařízení. Hodnostní přídavek duchovních činí v I. stupnici nejvýše 800 Kčs, ve II. stupnici nejvýše 1 200 Kčs, ve III. stupnici nejvýše 1 800 Kčs a ve IV. stupnici nejvýše 2 800 Kčs měsíčně.

(2) Pravidla pro určení výše tohoto přídavku v jednotlivých stupnicích stanoví příslušná církev.

§ 3

Odměny

Církev může ze svých vlastních prostředků poskytovat duchovním odměny. Pravidla pro přiznání odměn a jejich výši stanoví příslušná církev.

§ 4

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. ustanovení § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 a 3 a § 12 odst. 2 vládního nařízení č. 219/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církve římskokatolické státem,
2. ustanovení § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 a 3 a § 12 odst. 2 vládního nařízení č. 220/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církve československé státem,
3. ustanovení § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 a 3 a § 12 odst. 2 vládního nařízení č. 221/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení evangelických církví státem,

4. ustanovení § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 a 3 a § 12 odst. 2 vládního nařízení č. 222/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církve pravoslavné státem,
5. ustanovení § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 a 3 a § 12 odst. 2 vládního nařízení č. 223/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení náboženských společností státem,
6. nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 47/1981 Sb., o úpravě osobních požitků poskytovaných československým státem duchovním církví a náboženských společností.

§ 5

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1991.

Čalfa v. r.

Příloha k nařízení vlády ČSFR č. 578/1990 Sb.

Stupnice pro přiznání hodnostního přídavku

Pro přiznání hodnostního přídavku se zařazují duchovní v jednotlivých církvích a náboženských společnostech do stupnic takto:

A. Římskokatolická a řeckokatolická církev

- I. samostatní duchovní správcové, úředníci konzistorií,
- II. konzistorní kancléři, ordinariátní sekretáři, sídelní kanovníci, diecézní vikáři (děkani), arcikněží,
- III. sídelní dignitáři kapitul, generální vikáři a administrátoři diecézí, světící biskupové, vyšší představení řeholních společenství,
- IV. arcibiskupové, diecézní biskupové, apoštolští administrátoři,

B. Československá církev husitská

- I. samostatní duchovní správcové (faráři a zatímní faráři),
- II. diecézní tajemníci, funkcionáři okrsků, přednostové oddělení úřadu patriarchy,
- III. vedoucí diecézní tajemníci, tajemníci ústřední rady, ředitel kanceláří ústřední rady, přednostové odborů úřadu patriarchy, generální vikář,
- IV. patriarcha, biskupové,

C. Českobratrská církev evangelická

- I. seniorátní diakoni a seniorátní vikáři, diakoni a vikáři, samostatně spravující sbor, faráři,
- II. duchovenští členové seniorátních výborů, duchovenští tajemníci synodní rady,
- III. konsenioři, duchovenští členové synodní rady, vedoucí tajemník synodní rady,
- IV. senioři, synodní senior, náměstek synodního seniora,

D. Pravoslavná církev

- I. duchovní správcové, duchovenští zaměstnanci ve službě eparchiální a metropolitní rady,
- II. okružní protopresbyteri, vedoucí tajemníci odborů a archivu eparchiální a metropolitní rady, členové církevního odboru eparchiální a metropolitní rady, členové duchovních soudů, igumeni, představení katedrálních chrámů, osobní tajemníci biskupů,
- III. archimandrita, kancléř a vícekancléř metropolitní rady, metropolitní protopresbyter, ředitelé eparchiální a metropolitní kanceláře,
- IV. metropolita, arcibiskupové, eparchiální biskupové, biskupové-vikáři, správci eparchií, metropolitní administrátoři,

E. Židovská náboženská obec

- I. Šames,
- II. Mašqiah, kantor,
- III. vrchní kantor,
- IV. vrchní rabín, rabín,

F. Starokatolická církev

- I. faráři,
- II. členové katedrální kapituly (děkan kapituly a kanovníci),
- III. generální vikář,
- IV. biskup,

G. Slezská evangelická církev a. v.

- I. faráři,
- II. duchovenští členové seniorátních výborů, duchovenští tajemníci církevního ústředí,
- III. náměstek biskupa, členové církevní rady, senioři,
- IV. biskup,

H. Slovenská evangelická církev a. v.

- I. kaplani a diakoni samostatně spravující sbor, faráři,
- II. konsenioři, duchovenští členové seniorátních výborů, duchovenští tajemníci církevního ústředí,
- III. senioři, duchovenští členové ústředního orgánu církve, vedoucí tajemník církevního ústředí,
- IV. biskupové, generální biskup,

I. Reformovaná křesťanská církev na Slovensku

- I. leviti a kaplani samostatně spravující sbor, faráři,
- II. konsenioři, duchovenští členové seniorátních výborů, duchovenští členové církevního ústředí,
- III. členové synodní rady, generální tajemník, duchovenští členové ústředního orgánu církve, senioři,
- IV. biskup a jeho náměstkové,

J. Bratrská jednota baptistů

- I. kazatelé,
- II. členové Rad,
- III. tajemníci Rad,
- IV. předsedové Rad,

K. Církev bratrská

- I. kazatelé,
- II. členové Rad,
- III. tajemníci Rad,
- IV. předsedové Rad,

L. Jednota bratrská

- I. kazatelé a diakoni samostatně spravující sbor,
- II. presbyteri,
- III. členové Úzké rady, ústřední tajemník,
- IV. předseda Úzké rady, biskup,

M. Evangelická církev metodistická

- I. kazatelé,
- II. členové Církevní rady,
- III. tajemník a předseda duchovní správy v SR,
- IV. superintendent,

N. Novoapoštolská církev

- I. evangelista, pastýř samostatně spravující sbor,
- II. staršina,
- III. náměstek hlavního kazatele,
- IV. hlavní kazatel,

O. Náboženská společnost československých unitářů

- I. duchovní samostatně spravující sbor,
- II. tajemníci oblastí a ústředí,
- III. oblastní duchovní správce, vedoucí tajemník ústředí,
- IV. ústřední duchovní správce,

P. Evangelické církve

- I. samostatní duchovní správcové, diakoni,
- II. duchovenští členové vyšších správních orgánů církve, tajemníci církevního ústředí,
- III. duchovenští členové ústředního orgánu církve, náměstkové duchovenského představitele církve, vedoucí tajemník církevního ústředí,
- IV. duchovenští představitelé vyšších správních orgánů církve a duchovenský představitel celé církve.

579

NAŘÍZENÍ VLÁDY
České republiky
ze dne 21. listopadu 1990
o úlevách na domovní dani

Vláda České republiky nařizuje podle § 24 odst. 1 bod 2 zákona č. 143/1961 Sb., o domovní dani:

§ 1

Poplatníkům, kterým je vyměřována domovní daň podle nájemného a ceny užívání, se domovní daň snižuje tak, aby po snížení činila ze základu daně do 6000 Kčs 15 % a z vyššího základu 20 %.

§ 2

Obec, která spravuje domovní daň, sníží poplatní-

kům uvedeným v § 1 základ domovní daně o náklady vynaložené na stavební opravy, rekonstrukce a modernizace zdaňovaných budov. Základ daně se sníží ve dvou letech následujících po provedení opravy vždy o 50 % uvedených nákladů.

§ 3

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1991.

Pithart v. r.

580

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva financí, ministerstva financí
České republiky a ministerstva financí Slovenské republiky

ze dne 22. prosince 1990,

kterou se provádí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách

Federální ministerstvo financí, ministerstvo financí České republiky a ministerstvo financí Slovenské republiky stanoví podle § 20 odst. 1 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách (dále jen „zákon“):

§ 1

(K § 2 odst. 3 zákona)

(1) Za nepřiměřený hospodářský prospěch získaný cenou zahrnující neoprávněné náklady nebo nepřiměřený zisk se považuje zvýšení ceny prodeje oproti obvyklé ceně téhož nebo srovnatelného zboží.

(2) Ustanovení odstavce 1 se vztahuje i na rozdíl mezi cenou při nákupu a cenou při prodeji, jde-li o nakoupené tuzemské nebo dovážené zboží, které se beze změny dále prodává. Tento rozdíl se posuzuje jako cena obchodního nebo zprostředkovatelského výkonu, i když není výslovně a samostatně sjednána.

(3) Za nepřiměřený hospodářský prospěch získaný cenou výrazně nedosahující oprávněných nákladů se považuje podstatné snížení ceny nákupu oproti obvyklým nákladům na pořízení téhož nebo srovnatelného zboží.

§ 2

(K § 5 zákona)

(1) Pro zboží stejného užití, které se od druhu zboží s maximální nebo pevnou úředně stanovenou cenou liší pouze některými určenými podmínkami, lze sjednat vyšší cenu nejvíce, nebo je nutno sjednat nižší cenu nejméně o rozdíl v ekonomicky oprávněných nákladech odpovídající těmto odlišným určeným podmínkám a o tomuto rozdílu přiměřený zisk.

(2) Pro účely regulace cen pomocí úředně stanovených cen nebo věcného usměrňování cen se

a) za ekonomicky oprávněné náklady považují náklady pořízení odpovídajícího množství přímého materiálu, mzdové a ostatní osobní náklady odpovídající platnému systému regulace mezd, technologicky nezbytné ostatní přímé a nepřímé náklady a náklady oběhu; při posuzování ekonomicky

oprávněných nákladů se vychází z dlouhodobě obvyklé úrovně těchto nákladů v obdobných ekonomických činnostech s přihlédnutím k zvláštnostem daného zboží,

b) za přiměřený zisk považuje zisk založený na dlouhodobě obvyklém tuzemském podílu zisku v příslušném odvětví, vztaheném k ekonomicky oprávněným nákladům, s přihlédnutím ke kvalitě zboží, obvyklému riziku výroby nebo oběhu a vývoji poptávky,

c) za platný kurs považuje kurs československé měny k příslušné zahraniční měně platný ke dni vystavení faktury.

(3) Ustanovení odstavce 1 platí zejména, jde-li o odlišné určené podmínky jako jednotka množství, jakost (třída, volba), obal, skladování a dopravní parita.

§ 3

(K § 8 zákona)

(1) Za prodávajícího v dominantním postavení, který je vystaven jen nepodstatné soutěži podle § 8 odst. 2 zákona, se považuje takový prodávající, který na trhu konkrétního druhu zboží alespoň v jedné z republik zajišťuje v období kalendářního roku nejméně 30 % prodeje téhož nebo srovnatelného zboží.

(2) Proávající, který má monopolní nebo dominantní postavení ohlásí zamýšlené zvýšení cen podle § 8 odst. 3 zákona písemně cenovému orgánu jednotným způsobem podle přílohy této vyhlášky.

(3) Pokud prodávající nepřistoupí ke zvýšení ceny ohlášenému podle § 8 odst. 3 zákona nebo zvýší cenu jen částečně tak, že nepřekročí rozsah zvýšení ceny stanovený pro účely ohlašovací povinnosti, k ohlášení se dále nepřihlíží.

§ 4

[K § 11 odst. 1 písm. d) zákona]

(1) Konečným spotřebitelem je fyzická nebo právnická osoba, která je podle daňových předpisů povinna nakupovat spotřební zboží za ceny s daní z obratu, nejde-li o nákup za účelem dalšího prodeje beze změny.

(2) Evidence cen spotřebního zboží prodáváného konečnému spotřebiteli se nevyžaduje u změn cen zboží podléhajícího rychlé zkáze, pokud k nim dochází v průběhu dne. V tomto případě se eviduje pouze výchozí cena čerstvého zboží.

§ 5

(K § 13 zákona)

(1) Prodávající není povinen předkládat nabídkový ceník podle § 13 odst. 1 zákona, jde-li o zboží, které se prodává podle zvláštních požadavků kupujícího. V takovém případě lze nabídkový ceník nahradit údajem o ceně doplněným o určené podmínky postačující k jednoznačnému vymezení zboží. Jestliže se zboží sestavuje z běžných dílů nebo činností, je prodávající povinen na požádání předložit nabídkový ceník těchto dílů a činností.

(2) Nemůže-li prodávající při prodeji konečnému spotřebiteli oznámit podle § 13 odst. 2 zákona údaj o ceně konkrétní částkou, oznámí mu odhad ceny.¹⁾

§ 6

(K § 14 zákona)

(1) Cenová kontrola je zahájena dnem, kdy pracovník nebo pracovníci pověřeni cenovým orgánem nebo místním orgánem nebo orgánem jimi pověřeným (dále jen „cenový kontrolní orgán“) k provedení cenové kontroly (dále jen „kontrolní pracovník“) předloží osobě oprávněné jednat jménem kontrolovaného subjektu (dále jen „oprávněná osoba“) oprávnění provést cenovou kontrolu.

(2) Porušení cenových předpisů prokazuje kontrolní pracovník v protokolu, který vyhotoví po provedení kontroly. Oprávněná osoba potvrdí svým podpisem, že byla s obsahem protokolu seznámena a kdy jej převzala.

(3) Oprávněná osoba je povinna podat k protokolu písemné vyjádření, v němž vyznačí, zda s obsahem protokolu souhlasí, a nesouhlasí-li, uvede věcné důvody nesouhlasu. V případě nesouhlasu oprávněné osoby vypracuje kontrolní pracovník do 15 dnů ode dne doručení písemného vyjádření dodatek k protokolu, v němž uvede své stanovisko. Odmítne-li oprávněná osoba převzít protokol nebo dodatek k protokolu (dále jen „protokol“), zašle jí jej kontrolní pracovník do vlastních rukou s výzvou k písemnému vyjádření.

(4) Nepodá-li oprávněná osoba k doručenému protokolu písemné vyjádření do 15 dnů od jeho doručení, považuje se to za souhlas s obsahem protokolu.

(5) Souhlasí-li oprávněná osoba s obsahem protokolu nebo v případě podle odstavce 4, ukládá se pokuta na základě protokolu.

(6) Nesouhlasí-li oprávněná osoba s obsahem protokolu, předloží kontrolní pracovník protokol příslušnému cenovému kontrolnímu orgánu k vyřízení.

§ 7

(K § 16 zákona)

(1) Cenový kontrolní orgán v rámci řízení podle zvláštního předpisu²⁾ posoudí protokol a námitky oprávněné osoby předané kontrolním pracovníkem, vyžádá si potřebná doplňující stanoviska a vydá rozhodnutí. Bylo-li potvrzeno porušení cenových předpisů podle § 15 zákona, uloží v rozhodnutí pokutu.

(2) Právoplatné rozhodnutí o uložení pokuty oznamuje cenový kontrolní orgán tomu orgánu, který je správcem rozpočtu, do něhož náleží odvod pokuty podle zvláštního předpisu. Současně uveřejní takové rozhodnutí v Cenovém věstníku.

§ 8

(K § 17 zákona)

(1) Majetkový prospěch neoprávněně získaný porušením cenových předpisů (dále jen „neoprávněně získaný majetkový prospěch“) prodávajícího se pro určení výše pokuty v případech uvedených v § 15 odst. 1 písm. a) až e) zákona vyčíslí jako rozdíl mezi souhrnem cen skutečně zaplacených kupujícím a souhrnem cen, které měly být maximálně účtovány podle rozhodnutí na základě § 5 odst. 2 a 3 zákona nebo § 6 odst. 1 zákona nebo § 8 odst. 4 zákona nebo § 9 odst. 1 zákona, nebo které by odpovídaly podmínkám regulace cen.

(2) Neoprávněně získaný majetkový prospěch kupujícího se pro určení výše pokuty v případě uvedeném v § 15 odst. 2 písm. a) zákona vyčíslí jako rozdíl mezi souhrnem cen, které měly být minimálně účtovány podle rozhodnutí na základě § 5 odst. 3 a 4 zákona, nebo které by odpovídaly podmínkám regulace cen, a souhrnem cen skutečně zaplacených prodávajícímu.

(3) Základem pro určení výše pokuty kupujícímu v případě uvedeném v § 15 odst. 2 písm. b) zákona je rozdíl mezi souhrnem cen skutečně zaplacených kupujícím a souhrnem cen, které měly být maximálně účtovány podle rozhodnutí na základě § 5 odst. 2 a 3 zákona nebo § 6 odst. 1 zákona nebo § 8 odst. 4 zákona nebo § 9 odst. 1 zákona, nebo které by odpoví-

¹⁾ § 231 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

vidaly podmínkám regulace cen. Uvedený rozdíl se nepokládá za neoprávněně získaný majetkový prospěch a pokuta může činit nejvýše 1 000 000,- Kčs.

(4) Neoprávněně získaný majetkový prospěch prodávajícího, který zneužije svého hospodářského postavení podle § 15 odst. 3 zákona, se pro určení výše pokuty vyčíslí jako rozdíl mezi souhrnem cen skutečně zaplacených kupujícím a souhrnem cen, které měly být maximálně účtovány podle § 2 odst. 3 a § 16 odst. 2 zákona a § 1 odst. 1 této vyhlášky.

(5) Neoprávněně získaný majetkový prospěch kupujícího, který zneužije svého hospodářského postavení podle § 15 odst. 3 zákona, se pro určení výše pokuty vyčíslí jako rozdíl mezi souhrnem cen, které měly být minimálně účtovány podle § 2 odst. 3 a § 16 odst. 2 zákona a § 1 odst. 3 této vyhlášky, a souhrnem cen skutečně zaplacených prodávajícímu.

(6) Prodávající získá neoprávněně majetkový prospěch dnem jeho připsání na účet, dnem doručení poštou, popřípadě dnem převzetí hotovosti oprávněnou osobou. Kupující získá neoprávněně majetkový prospěch dnem, kdy provedl úhradu ceny.

(7) Za den zjištění neoprávněně získaného majetkového prospěchu se považuje den, kdy kontrolovaný subjekt obdržel protokol.

(8) Kontrolní pracovník vyčíslí neoprávněně získaný majetkový prospěch. Pro jeho vyčíslení není přípustná kompenzace kladných a záporných rozdílů mezi kontrolovanými výrobky.

(9) Neoprávněně získaný majetkový prospěch, který prodávající nebo kupující sám zjistí a prokáže, že byl bezodkladně před zahájením kontroly vrácen tomu, na jehož úkor byl získán, se nezapočítává do úhrnu pro výpočet pokuty.

§ 9

Přechodná a závěrečná ustanovení

(1) Za cenu platnou do 31. prosince 1990, která je zároven cenou na základě posledního ohlášení pro účely časového usměrňování cen od 1. ledna 1991, se považuje cena zahrnující změny cen vstupů včetně změn formou přírážek nebo srážek, které směly být v roce 1990 uplatněny podle zvláštních rozhodnutí cenových orgánů.³⁾

(2) Zrušují se

- a) výnos Federálního cenového úřadu, Českého cenového úřadu a Slovenského cenového úřadu č. V-5/87 o cenovém znevýhodnění spotřebních výrobků a výrobků určených pro bytové hospodářství nezajištěných náhradními díly, Cenový věstník částka 52/1987, registrovaný v částce 10/1988 Sb.,
- b) výměr Českého cenového úřadu a Slovenského cenového úřadu ze dne 9. 8. 1982 č. 1072/622/1982 o uplatňování cen při prodeji ovoce a zeleniny mezi občany, Cenový věstník částka 36/1982, registrovaný v částce 9/1987 Sb.,
- c) cenová opatření a rozhodnutí týkající se tvorby cen, vydaná nebo schválená Federálním cenovým úřadem, Českým cenovým úřadem a Slovenským cenovým úřadem, federálním ministerstvem financí, ministerstvem financí České republiky a ministerstvem financí Slovenské republiky, příslušnými národními výbory a pověřenými orgány a organizacemi před účinností této vyhlášky, kromě cenových opatření a rozhodnutí, která se použijí výhradně pro účely regulace cen podle zvláštního rozhodnutí vydaného podle § 10 zákona.⁴⁾

§ 10

Vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1991.

Ministr financí České a Slovenské Federativní Republiky:
Ing. Klaus CSc. v. r.

Ministr financí
České republiky:
Ing. Špaček v. r.

Ministr financí
Slovenské republiky:
Ing. Kováč CSc. v. r.

³⁾ Např. výměr FMF, MF ČR a MF SR č. 015/90 o řešení důsledků změny kursu čs. koruny ke dni 15. října 1990 a změny režimu cenové regulace dovozu a oceňování regulovaných položek k 1. listopadu 1990, Cenový věstník částka 50/1990, výměr FMF č. 8171/XVI/90, kterým se v důsledku změn cen motorové nafty a automobilových benzinů upravuje oceňování výkonů nákladní dopravy a nepravidelné autobusové dopravy, Cenový věstník částka 48/1990, výměr FMF, MFČR a MF SR č. 019/90 o řešení důsledků změny kursu čs. koruny ke dni 28. prosince 1990.

⁴⁾ Výměr FMF, MF ČR a MF SR č. 01/91, kterým se vydává seznam zboží s regulovanými cenami.

Příloha k vyhlášce FME, MF ČR a MF SR č. 580/1990 Sb.

Ohlášení zvýšení ceny zboží podléhajícího časovému usměrňování cen podle § 8 zákona o cenách**Oddíl I - vyplní prodávající**

1. IČO prodávajícího:
2. Název prodávajícího:
3. Adresa prodávajícího:
4. PSČ: Fax: Telefon:

Oddíl II - vyplní prodávající

5. Číselný kód jednotné klasifikace:
6. Stručný slovní popis zboží:
7. Datum posledního zvýšení ceny na základě ohlášení:
(popř. datum vyhlášení časového usměrňování, nedošlo-li dosud k ohlášení)
8. Dosažený index zvýšení ceny od posledního ohlášení:
(popř. od vyhlášení časového usměrňování, nedošlo-li dosud k ohlášení)
9. Datum zamýšleného zvýšení ceny:
10. Ohlašovaný index zamýšleného zvýšení ceny:
11. Počet informovaných kupujících (s přiloženým rozdělovníkem):
12. IČO a název tří největších tuzemských kupujících:
13. Přílohy formuláře:

Vypracoval:

Předkládá:

Datum:

Podpis a razítko:

Oddíl III - vyplní cenový orgán

14. Datum přijetí ohlášení:
15. Vyřizuje:
16. Návrh rozhodnutí:
 - a) souhlas bez odkladu
 - b) odložit dovčetně
17. Rozhodnutí: _____
podpis odpovědného vedoucího
18. Další poznámky:

Vysvětlivky:**Oddíl I**

- ř. 1: IČO – identifikační číslo organizace se uvádí na 8 míst a v případě menšího počtu míst se zleva doplní nuly.

Oddíl II

- ř. 5 a 6: Číselný kód jednotné klasifikace a stručný popis vymezující zboží co nejpřesněji (konkrétní druh nebo podskupinu nebo skupinu nebo obor).
- ř. 7: Datem posledního zvýšení ceny na základě ohlášení se rozumí datum, kdy bylo naposledy realizováno zvýšení ceny na základě ohlášení; od tohoto data se počítá index v ř. 8 a v ř. 10. Datem vyhlášení časového usměrňování se pro účely ohlášení rozumí 31. prosinec 1990 (§ 9 odst. 1 této vyhlášky) nebo datum platnosti rozhodnutí cenového orgánu o časovém usměrňování vydaného po 1. lednu 1991.
- ř. 8: Dosažený index zvýšení ceny od posledního ohlášení se vypočte jako podíl ceny platné ke dni odeslání ohlášení (P2) a ceny platné k datu v ř. 7 (P1).
- ř. 9: Datum zamýšleného zvýšení ceny musí být stanoveno nejméně 30 kalendářních dní po datu podání ohlášení. Za datum podání ohlášení se považuje datum razítka pošty odesílatele na obálce nebo datum podatelny cenového orgánu v případě, že ohlášení je předáno podatelně osobně, nebo není-li razítko pošty čitelné. Např. je-li datum podání 15. dubna, může být datum zamýšleného zvýšení ceny nejdříve 15. května.
- ř. 10: Ohlašovaný index zamýšleného zvýšení ceny se vypočte z ceny, jejíž zvýšení se předpokládá k datu v ř. 9 (P3) a ceny platné datu v ř. 7 (P1).

ř. 8 a 10: **Výpočet indexů**

- a) při zvýšení ceny jednoho druhu zboží se vypočte prostý index, tedy:

$$\text{index v ř. 8} = \frac{P2}{P1} \cdot 100$$

$$\text{index v ř. 10} = \frac{P3}{P1} \cdot 100$$

- b) při zvýšení cen zboží za celou podskupinu nebo skupinu nebo obor se vypočte index vážený. Vahou je objem prodeje zboží v Kčs za celou podskupinu nebo skupinu nebo obor za poslední kalendářní měsíc předcházející měsíci, kdy se zvýšení ohlašuje (Q). V odůvodněných případech může cenový orgán rozhodnout o jiném způsobu výpočtu: Tedy:

$$\text{index v ř. 8} = \frac{\sum (P2i \cdot Qi)}{\sum (P1i \cdot Qi)} \cdot 100$$

$$\text{index v ř. 10} = \frac{\sum (P3i \cdot Qi)}{\sum (P1i \cdot Q1)} \cdot 100$$

- ř. 11 a 12: Vyplňuje se pouze v případě, kdy jednorázové zvýšení ceny (tj. podíl indexů ř. 10/ř. 8 krát 100) přesahuje index zvýšení cen, při němž platí ohlašovací povinnost též vůči kupujícím (§ 8 odst. 5 zákona).

ř. 13: K ohlášení se přiloží:

- a) podrobnější slovní popis zboží a určených podmínek, k nimž se cena vztahuje. Prodávající uvede takové určené podmínky, při kterých prodává největší objem daného zboží, a údaj o tomto objemu (např. za rok),
- b) zdůvodnění zamýšleného zvýšení ceny,
- c) informativně související změny cen pro jiné určené podmínky u téhož zboží, pokud se při jiných určených podmínkách prodává,
- d) rozdělovník informovaných kupujících dle ř. 11.

581

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 59 odst. 1 písm. a) zákona č. 194/1988 Sb., o působnosti federálních ústředních orgánů státní správy, ve znění zákona č. 297/1990 Sb. výnos ze dne 19. prosince 1990 č. j. IX/2-20 370/1990, kterým se zrušují:

1. Pokyny k provedení některých ustanovení vyhlášky federálního ministerstva financí č. 123/1978 Sb., o provádění periodických revizí hospodaření, ze dne 29. ledna 1982 č. j. X/1 - 18 632/1981 (reg. v částce 12/1982 Sb.);
2. Směrnice o metodách práce při periodických revizích hospodaření a realizaci jejich výsledků ze dne 17. května 1982 č. j. X/1 - 4 326/1982 (reg. v částce 3/1983 Sb.).

Tento výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1991.

Výnos bude publikován ve Finančním zpravodaji. Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu financí.

582

Federální ministerstvo hospodářství

vydalo podle ustanovení § 5 odst. 3 zákona č. 67/1960 Sb., o výrobě, rozvodu a užití topných plynů (plynárenský zákon), v dohodě se zúčastněnými orgány, **výnos** ze dne 22. listopadu 1990 č. j. 93 071/90, **kterým se vydávají pravidla pro provoz plynárenských zařízení.**

Výnos platí pro provoz plynárenských zařízení v plynárenských podnicích a jiných organizacích než plynárenských podnicích, které zřizují a provozují plynárenská zařízení.

Tímto výnosem se ruší výnos federálního ministerstva paliv a energetiky ze dne 28. října 1988 č. 6/1988, kterým se vydávají pravidla pro provoz plynárenských zařízení a který byl registrován v částce 1/1989 Sb.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1991 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu hospodářství, ve státních podnicích České plynárenské podniky, Praha a Slovenský plynárenský priemysel, Bratislava a ve všech organizačních jednotkách obou státních podniků.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra – **Redakce:** Nad štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, - telefon 37 69 71, telefax 37 88 77 – **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, státní podnik (SEVT), Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9 – Vychází podle potřeby – **Roční předplatné činí 170,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku. **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1, účet č. 19-706-011 – Požadavky na předplatné, na zrušení odběru a na změnu počtu odebraných výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí od následujícího čtvrtletí. V písemném styku vždy uvádějte šestimístné číslo vyúčtování. – **Distribuce předplatitelům:** SEVT, s. p. Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, **jednotlivé částky** lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Svatošlavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15, **za hotové v prodejnách SEVT:** Praha 2, Bruselská 2, telefon 25 84 93 – Brno, Česká 14, telefon 265 72 – Karlovy Vary, Engelsova 53, telefon 268 95, **v prodejnách Knihy:** České Budějovice, Žižkovo nám. 25, – Olomouc, nám. Míru 5, – Ostrava, Dimitrova 14 **a ve vybrané síti prodejen PNS.** – Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 BE 55. Tisk: Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.